

Pavol — apoštol Kristovej lásky

Na generálnej audiencii
Benedikta XVI. na Námestí sv.
Petra vo Vatikáne sa v stredu
25. októbra predstavil Pavla z
Tarzu, vlastným menom Šavol.

24.06.2008

Najväčšia hviezda dejín Cirkvi

„On žiari ako najväčšia hviezda v
dejinách Cirkvi a nielen v tých
najranejších. Sv. Ján Chryzostom
(Zlatoústý) ho velebil ako osobnosť
dokonca vyššiu než mnohí anjeli a

archanjeli (porov. Panegirico 7, 3). Dante Alighieri, inšpirujúc sa rozprávaním evanjelistu Lukáša v Skutkoch apoštolov (porov. Sk 9, 15), ho v Božskej komédii označil za vyvolenú nádobu, teda za nástroj, ktorý si vybral Boh. Iní ho nazývali trinástym apoštolom. A on skutočne nástojil na tom, že je pravým apoštolom, ktorého povolal Zmŕtvychvstalý, alebo dokonca prvým po Jedinom.

Po Ježišovi je istotne práve Pavol tou osobnosťou raného kresťanstva, o ktorej sme najviac informovaní. De facto máme k dispozícii nielen rozprávanie Lukáša v Skutkoch apoštolov, ale aj súbor Pavlových listov, pochádzajúcich priamo z jeho rúk, ktoré bezprostredne odhaľujú jeho osobnosť a zmýšľanie.“

Z prenasledovateľa apoštol

Keď sa Pavol dozvedel o novej viere, ktorá nekládla do centra Boží zákon,

ale väčšmi osobu ukrižovaného a
vzkrieseného Ježiša, v ktorom prišlo
odpustenie hriechov, ako horlivý Žid
to považoval za škandalózne, „a
preto cítil povinnosť prenasledovať
Kristových nasledovníkov aj mimo
Jeruzalema. Na začiatku 30. rokov
bol práve na ceste do Damasku, keď
sa ho – podľa jeho vlastných slov –
,zmocnil Kristus (Flp 3, 12).“

Benedikt XVI. povedal, že kým Lukáš
opísal túto udalosť s podrobnými
detailami – ako sa ho dotkla žiara
Zmŕtvychvstalého a úplne zmenila
celý jeho život –, Pavol sa nazval
,doslova ,povolaným za apoštolae
(Rim 1, 1; 1 Kor 1, 1) alebo ,apoštolom
z Božej vôle (2 Kor 1, 1; Ef 1, 1; Kol 1,
1), aby zdôraznil, že jeho obrátenie
nebolo výsledkom pokroku v
myslení, výsledkom uvažovania, ale
ovocím Božieho zásahu,
nepredvídateľnej Božej milosti“.

Ako sám Pavol povedal, od tej chvíle sa preňho všetko, čo predtým predstavovalo hodnotu, stalo stratou a odpadom (porov. Flp 3, 7 – 10). „Od tohto momentu vložil všetky svoje sily do služby Ježišovi Kristovi a jeho evanjeliu. Jeho bytie sa tak stalo bytím, v ktorom ,pre všetkých sa stal všetkým (1 Kor 9, 22) bez zvyšku.“

Ako Svätý Otec ďalej uviedol, pre nás z toho vyplýva veľmi dôležité poučenie: ak postavíme Ježiša Krista do centra svojho života, každú hodnotu získame nanovo.

Univerzálny evanjelizátor

Benedikt XVI. vyzdvihol aj ďalšie poučenie vyplývajúce z charakteru Pavlovho apoštolátu, a to univerzálneho ducha. Povedal, že keď Pavol pochopil, že Boh v ukrižovanom a vzkriesenom Ježišovi Kristovi ponúka spásu nielen Židom, ale všetkým ľuďom bez výnimky, celkom sa zaslät ohlasovaniu tejto

,dobrej správyę – čo je doslovný preklad slova evanjelium – o milosti určenej na zmierenie človeka s Bohom, so sebou samým a s druhými.

Svätý Otec v katechéze tiež pripomenul, že východiskovým bodom Pavlových ciest bola cirkev v sýrskej Antiochii, kde sa evanjelium prvýkrát ohlasovalo Grékom a kde vzniklo aj pomenovanie „kresťania“ (porov. Sk 11, 20; 26). Pavol potom zamieril na Cyprus, neskôr do regiónov Malej Ázie a do Európy a z Listu Rimanom (porov. 15, 24; 28) je zrejmý jeho úmysel ohlasovať evanjelium až po hranice vtedy známeho sveta, hoci vo svojom apoštoláte čelil mnohým ťažkostiam. V tejto súvislosti Benedikt XVI. zdôraznil: „Je jasné, že by nedokázal čeliť ťažkým a často beznádejným situáciám, ak by nemal dôvod absolútnej hodnoty. Ako vieme, pre Pavla spočíval v Ježišovi Kristovi.

Napísal o tom: „Lebo nás ženie Kristova láska, ... aby aj tí, čo žijú, už nežili pre seba, ale pre toho, ktorý za nich zomrel a vstal z mŕtvyche (2 Kor 5, 14 – 15).“ Apoštol Pavol vydal najvyššie svedectvo krvi za vlády cisára Neróna v Ríme, kde sú v súčasnosti uložené jeho ostatky.

V závere Svätý Otec vyslovil prosbu, aby nám všetkým Boh pomáhal uvádzať do praxe povzbudenie, ktoré nám apoštol zanechal v jednom zo svojich listov: „Napodobňujte ma, ako aj ja napodobňujem Krista“ (1 Kor 11, 1).